Cabòries ciutadanes

Des de la presentació feta pel govern municipal del Projecte Ragull, un conveni entre l'Ajuntament i el grup farmacèutic Ferrer que suposaria la requalificació d'una parcel·la d'us industrial contigua a l'antiga Delphi i convertiria en públic el 50% d'un sòl privat, les reaccions adverses al pla han estat la tònica general. Sobretot perquè s'ha anunciat que hi hauria dos edificis residencials de planta baixa i 10 plantes d'alçada que modifiquen, encara que es poden fer sense alterar la legalitat vigent, uns acords consensuats per totes les forces polítiques des de fa bastants anys per mantenir un perfil d'habitatges que han donat un estil determinat a la ciutat.

La justificació, expressada per Francesc Duch, tinent d'alcaldia de Desenvolupament Urbà i Habitatge, que això ajudaria a reduir la greu emergència habitacional perquè dels 118 habitatges n'hi hauria 72 de protecció oficial (42 de lloguer general i 30 d'habitatge dotacional per joves i/o gent gran) no ha convençut a aquells que creuen -jo sóc un d'ells- que fer dues torres no es el camí adequat ni tampoc argumentar que seria la creació d'un nou centre pel barri de Sant Francesc-Monestir. És obvi que en una negociació com aquesta els interessos de la propietat defensen sens dubte el màxim benefici per la cessió, no justifica aquesta decisió tot i incloure aparcament, zona comercial, magatzem municipal, etc. Probablement, caldria estudiar si es poden mantenir el mateix nombre d'habitatges reduint l'alçada i augmentant el nombre d'edificis.

Aquesta situació de conveni privat-públic sempre planteja dificultats. Com està el pla per construir 250 habitatges en sis blocs de pisos en una parcel·la entre l'avinguda de Torre Blanca i Pla del Vinyet, previ conveni entre els jesuïtes del Centre Borja i l'Ajuntament? Inicialment hi havia la previsió que dels 250 pisos, 182 els edificava Promusa amb 92 de protecció oficial i 90 per compensar els propietaris de parcel·les de Can Cortés. També al mig del terreny hi havia una previsió de 6.800 metres quadrats d'espai verd lliure que, es deia, en un futur podria acollir un equipament públic, però 68 pisos serien pel mercat lliure encara que, en el projecte inicial, les alçades no superaven els cinc pisos més planta baixa.

Les últimes notícies ens diuen que Sant Cugat del Vallès continua sent una de les ciutats de Catalunya amb la renda per habitant més alta, amb 24.800 euros anuals. Ja sabem allò que deia aquell de la renda per capita afegint que hi ha caps més grans i caps més petits i, en conseqüència, probablement un percentatge que supera el 25% de la població arriba amb prou feines a la meitat d'aquesta xifra. Potser això explica que "empresaris, directius i professionals lliberals" sigui "el perfil dels nous habitants de Sant Cugat", segons un estudi d'Amat Immobiliaria que publica la revista 'TOT Sant Cugat', on el preu mitjà del metre quadrat del pisos de nova construcció es de 3.600 euros.

La veritat sigui dita: ho tenim fotut!

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/153680.html

Copyright 2024 Cugat.cat